

Külvata vastu talve või mitte?

Kas on mõtet nüüd hilissügisel veel porgandit külvata? Talve alla tehtud külvist olevat varasemat saaki loota.

Vastab KADRIN LINNA

Hilissügisese külvi otstarbekuse kohta on nii poolt- kui vastuargumente ning need olenevad väga mitmest tegurist.

Kui teie kasutuses on raskema löimisega muld, siis ei ole talve alla tehtud külvil varakevadisega võrreldes mitte mingit eelist selgi juhul, kui külvi- read paarisenteetrise kodusõnniku või kompostiga katate.

Kui on tegemist kergema viljaka muldaga, mis asetseb tasasel maal ning on tugevate põhjatuulte eest kaitstud, võite sügisel külvatud seemnest saada saaki küll nädalapäevad varem, aga võite ka hoopis ilma jääda. Süüdi on meie väga muutlik ilmastik ja sellest tulenevalt õige külvaja leidmine.

Tavaliselt on parim aeg külvata ajal, mil mullatemperatuur on langenud 2–4 kraadini ning õhutemperatuur 0° piires. Sel puhul jõuab seeme mullas enne selle külmumist ainult paisuda, kuid mitte idaneda. Vanasti arvestati, et niisugune külviks sobiv aeg saabub oktoobri lõpus või novembris. Viimastest aastatest aga mäletame, et veel terve jaanuar võib olla külmadeta. Sel juhul idaneb seeme takistusega, ent tärganud tõusmed ei pea külmale vastu ning nähtud vaev on asjatu. Köögiviljanduse asjatundja Leopold Meensalu soovib sügisese külvi korral suurendada külvisenormi 20–30%. Seega läheb ka hulk seemet raisku.

Hästi varajaseks saagiks võiksite sügisel

siiski maa ette valmistada, et kohe esimesel võimalusel külviks valmis olla. Katte- looriga katmine annab samuti võimaluse porgandi kasvuaega lühendada.

Peale porgandi on talve alla külvatud veel aedtilli, peterselli, pastinaaki, spinatit, redist, salatit. Kõige paremaid tulemusi on oodata tilli ja salati isekülvist.

LUGEJA SOOVITAB

Peterselli, talisibula ja murulaugu ajatamisest

Olen pidevalt lugenud Targu Talita nõuandeid potipõllumeestele ning ise mitmeid soovitusi katsetanud. Maitserohelise ajatamine ei pruugi aga alati õnnestuda, isegi kui nende istikud varakult üles kaevata ja potti istutada, et hiljem toaknal edasi kasvatada. Ei aita ka juurikate hoidmine keldris liiva sees, et sealt siis jaopärast võtta. Soojas köögis ajavad nad küll õrnad lehekeseid peale, kuid nende eluiga jääb lühikeseks ja kasutamiseks sobiv saak küllalt niurks.

Agas kel kodu juures oma aed, võiks minu arvates teha teisiti. Mitme aasta kogemus kinnitab, et kui jätta petersell, murulaug ja talisibul kasvukohta ning nad päris külmade ajaks tammelehtedega kinni katta, on tulemus hoopis parem.

Külmas kasvuhuones on mul umbes

1 m² suurune nurgake, kuhu külvasin muld kevadel nii murulaugu, talisibulat kui peterselli istikute saamiseks, aga nagu ikka elus juhtub, ei jõudnud ma kõiki taimi välja istutada. Kuna sügis venis poolde talve, oli mul sealt veel veebruariski võtta elujõulisi rohelisi talisibulavarsi ja petersellilehti. Murulaug nii järjest saaki ei anna, kuid kevadel läheb enne talisibulat jälle haljaks. Ega olulist erinevust ole, kas need taimed kasvavad lageda taeva all peenras, katteks talveloor, või triiphones.

Kuna mul on kasvumajas ka üks viinapuu, viskan vahel sellele värskelt sadanud lund peale, et säilitada vajalikku mullaniiskust (vett ei viitsi talvel kannuga kanda). Sellest lumeveest jätkub ka rohelisele kraamile.

MALLE LAANETAGA